विशिष्टाद्वैतसमर्थन n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

विशिष्टी f. N. pr. der Mutter Çaṁkarâkârja's.

विशिष्य 1) Adj. fehlerhaft für विशेष्य. — 2) f. आ in der Stelle MBu. 12,238,12 विशिष्येत विशिष्यया, wohl fehlerhaft für विशिष्येताविचेष्टया.

विशिंस् f. etwa *Erklärung* AV. 11,8,27.

*विशीत m. N. pr. eines Mannes.

विशीर्ण s. u. 1. शॄ mit वि.

विशीर्णता f. *das Zerbröckeltsein.*

विशीर्णधार Adj. *intermittirend* (मूत्र) Bhâvapr. 5,46.

*विशीर्णपर्ण m. *Azadirachta indica.*

विशीर्षन् Adj. (f. °र्षी) *kopflos* Taitt. Âr. 1,28,1.

विशील Adj. *schlecht gesittet, einen schlechten Wandel führend.*

*विशुक्र m. *Calotropis gigantea alba.*

विशुण्ड m. N. pr. eines Sohnes des Kaçjapa.

विशुद्धकरण Adj *dessen Thun rein ist* Bhâg. P. 4,12,17.

विशुद्धचारित्र m. N. pr. eines Bodhisattva.

विशुद्धता f. und विशुद्धत्व n. *Reinheit.*

विशुद्धधी Adj. *von lauterer Gesinnung* Râgat. 6,138.

विशुद्धपार्ष्णि Adj. *dessen Rücken gedeckt ist* Kâm. Nîtis. 11,74.

विशुद्धभाव Adj. *von reiner Gesinnung, reines Herzens* 83,16. R. Gorr. 2,10,28.

विशुद्धवंश्य Adj. *von reiner Abstammung* Râgat. 5,335.

विशुद्धसत्त्वविज्ञान Adj. *dessen Charakter und Wissen lauter sind* R. 4,22,12.

*विशुद्धसिंह m. N. pr. eines Mannes.

विशुद्धात्मन् Adj. *lauteren Wesens, — Charakters, rein, lauter* MBh. 1,212,22. 5,176,48. 178,47. 12,116,4. Spr. 6118. R. 2,45,16. Ragh. 1,68.

विशुद्धि f. 1) *das Reinwerden, Reinigung, Läuterung, Reinheit* (eig. und übertr.). — 2) *Bereinigung —, Abtragung einer Schuld, Ausgleichung einer Rechnung.* — 3) *vollkommenes Klarwerden, klare Erkenntniss.* — 4) *Subtrahend* Bîgag. 63. — 5) *= सम.

विशुद्धिचक्र n. *ein best. mystischer Kreis.*

विशुद्धिमत् Adj. *rein.* वंश Mahâvîrak. 41,12.

विशुद्धेश्वर und °तन्त्र n. Titel eines Tantra.

विशुष्क Adj. *ausgetrocknet, verdorrt, dürr.* Nom. abstr. °त्व n. Karaka 5,9.

विशूचिक und °का fehlerhaft für विषू°.

विशून्य Adj. (f. आ) *ganz leer.*

विशूल Adj. *ohne Spiess.*

विशृङ्खल Adj. 1) *entfesselt, zügellos, unbändig, keine Schranken kennend* Çiç. 17,30. °म् Adv. 12, 7, — *b) über alle Maassen geschwätzig, — tönend* Çiç. 7,30. — 3) am Ende eines Comp. *über die Maassen reich an.*

विशृङ्ग Adj. 1) *eines Hornes* oder *der Hörner beraubt.* — 2) *des Gipfels beraubt.*

विशेष 1) m. (n. Pañkat. 117,2; adj. Comp. f. आ) *a) Unterschied, Verschiedenheit, — zwischen* (Gen. und Gen., Loc. und Loc. [116,29] oder Gen. und Instr.). — *b) Besonderheit, Eigenthümlichkeit, eine specifische Eigenschaft; Art, Species, Individuum, ein Gegenstand besonderer Art.* अर्घ° Pl. so v. a. *verschiedene Preise,* काल° *ein best. Zeittheil,* मृगाल° *ein besonderer Schakal.* In derselben Bed. kann विशेष im Comp. auch vorangehen. येन येन विशेषेण *auf jede beliebige Weise.* आरोपितविशेष Adj. so v. a. *originell;* Nom. abstr. °ता f. H. 70. — *c) ein auszeichnender Unterschied, Superiorität, Vorzüglichkeit, Vorsprung, ein besonderer Vorzug, etwas Ausserordentliches, — Ungewöhnliches.* शोभाविशेषाय so v. a. *zur Erhöhung der Schönheit,* तेजो° *ein ausserordentlicher, vorzüglicher Glanz.* In derselben Bed. im Comp. auch vorangehend. विशेषेण, विशेषात् und विशेष° *gar sehr, vorzüglich, vornehmlich, besonders, vor Allem, zumal.* °विशेषात् so v. a. *Dank dem, in Folge von.* — *d)* in der Med. *Unterschied in Beziehung auf das Befinden: Milderung, Erleichterung.* — *e)* in der Rhetorik *Specialisirung, Variirung.* — *f) *ein unterscheidendes Sectenzeichen, Stirnzeichen* überh. — *g) Hypotenuse* Çulbas. 3,164. — *h)* Bez. *der Elemente.* — *i) die Erde als Element.* — *k)* = विराज्. — 2) Adj. f. (आ) *vorzüglich, ausgezeichnet* Ragh. 2,14. v. l. besser विशेषात् st. विशेष. — विशेषवेश्म MBh. 5,7521 fehlerhaft für विवेश वेश्म.

विशेषक 1) am Ende eines adj. Comp. = विशेष *Besonderheit.* — 2) Adj. *einen Unterschied bezeichnend, qualificirend.* — 3) m. n. *Stirnzeichen.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 4) m. *a) eine best. Redefigur, in der zwei Dinge beim ersten Anblick als gleich, schliesslich aber doch als verschieden hingestellt werden.* Beispiel Spr. 1612. — *b)* *N. pr. eines Gelehrten. — 5) f. °षिका *ein best. Metrum.* — 6) n. त्रिभिर्विशेषकम् *eine Verbindung von drei* Çloka, *durch welche ein und derselbe Satz durchgeht,* Hem. Par. S. 6, Z. 3. S. 64, Z. 3. S. 65, Z. 7. S. 87, Z. 17. S. 91, Z. 15.

विशेषकच्छेद्य n. Bez. *einer der 64 Künste.*

विशेषकरण n. *das Bessermachen* Mâlav. 5.

विशेषज्ञ Adj. 1) *den Unterschied der Dinge kennend,* so v. a. *Urtheilskraft —, Einsicht besitzend.* — 2) am Ende eines Comp. *sich auf mannichfache — verstehend.*

विशेषण 1) Adj. *unterscheidend, einen Unterschied ausdrückend, specialisirend;* n. *das näher Bestimmende, eine nähere Bestimmung, Attribut, Adjectiv, Adverb, Apposition, Prädicat.* Nom. abstr. °ता f. und °त्व n. (Sâj. zu ṚV. 1,13,1). — 2) n. *a) das Unterscheiden, Unterscheidung.* — *b) das Specialisiren, genauere Angabe.* — *c) Art, Species.* — *d) das Bessermachen, Uebertreffen.* — *e)* = विशेषोक्ति.

विशेषणाखण्डन n. und विशेषणात्रयवैयर्थ्य n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

विशेषणपद n. *Ehrentitel* Mudrâr. 151, 20. 21 (222,1. 2).

विशेषणविशेष्यता f. (276,1) und °विशेष्यभाव m. (275,28) *das Verhältniss von Prädicat zu Subject.*

°विशेषणी Adv. mit कर् *Etwas prädiciren.*

विशेषतस् Adv. 1) am Ende eines Comp. *je nach der Verschiedenheit des* u. s. w. 186,27. — 2) *im Speciellen, speciell, als Species, einzeln* 270,27. Angeblich auch = विशेषस्य *der Besonderheit.* — 3) *vorzüglich, vornehmlich, besonders, vor Allem, zumal.*

°विशेषता f. s. u. विशेष 1) *b).*

विशेषत्व n. *Unterschiedenheit, Besonderheit, der Begriff der Besonderheit.*

विशेषमति m. N. pr. eines Bodhisattva und eines andern Mannes.

*विशेषमित्र m. N. pr. eines Mannes.

*विशेषयितर् Nom. ag. *unterscheidend, einen Unterschied machend, bezeichnend.*

विशेषवचन n. *Adjectiv, Apposition.*

विशेषवत् Adj. 1) *etwas Speciellem nachgehend, etwas Besonderes thuend.* — 2) *mit specifischen Eigenschaften versehen.* — 3) *vorzüglicher —, besser als* (ततस्). — 4) *unterscheidend* in अ°.

विशेषविद् Adj. = विशेषज्ञ 1).

विशेषव्याप्ति f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

विशेषशालिन् Adj. *vorzüglich, ausgezeichnet* Kir. 1,12.

विशेषामृत n. und विशेषार्थप्रकाशिका f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

विशेषार्थिन् Adj. *dem es um etwas Ausserordentliches zu thun ist* MBh. 1,130,14. Nom. abstr. °र्थिता f. *das Bedürfniss nach etwas Besserem* Pañkat. ed. orn. 6,12. fg.

विशेषावश्यकनिर्युक्ति f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 768.